

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/15/2016
Identifikačné číslo spisu:	5015200753
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200753.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobkyne Q. Q., bytom J., právne zastúpenej: JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou, so sídlom Madačova 7, 034 01 Ružomberok, proti žalovanému Generálnemu štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 2, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. k. KaGŠ-147/3-112/2015-PravO zo dňa 3. júna 2015, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/116/2015-68 zo dňa 16. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/116/2015-68 zo dňa 16. decembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-112/2015-PravO zo dňa 3. júna 2015, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz Riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 5 339 zo dňa 18. júna 2014, ktorým bola žalobkyňa podľa § 70 ods. 1 písm. d) v spojení s § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. prepustená zo služobného pomeru profesionálnej vojačky z dôvodu, že závažným spôsobom porušila základnú povinnosť ustanovenú zákonom tým, že dňa 16. mája 2014 v čase o 10.45 h. jej bola nameraná hodnota 0,18 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 11.19 h. hodnota 0,12 mg/l alkoholu v dychu, teda vykonávala štátnu službu pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných alebo psychotropných látok.

Na námietku žalobkyne, že sa jedná o disciplinárny delikt a že žalobkyňa bola v podstate postihnutá dvakrát, jednak bola prepustená zo služobného pomeru a jednak disciplinárnym rozkazom č. Oppr-6/2012 zo dňa 29.05.2014 bola uznaná vinnou zo spáchania disciplinárneho previnenia a bola jej uložené

disciplinárne opatrenie - pokarhanie, krajský súd uviedol, že predmetom preskúmania v danej veci bolo rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. k. KaGŠ-147/3-112/2015-PravO zo dňa 3. júna 2015, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz Riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 5 339 zo dňa 18. júna 2014, ktorým bola žalobkyňa prepustená zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. d) v spojení s § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z., ktoré je začlenené do tretej časti zákona č. 346/2005 Z.z., ktorá upravuje vznik, zmenu a zánik služobného pomeru, z ktorého je zrejmé, že prepustenie zo služobného pomeru nie je súčasťou podmienok výkonu štátnej služby stanovených v šiestej časti zákona č. 346/2005 Z.z. a jeho šiestej hlavy s názvom Služobná disciplína. Prepustenie zo služobného pomeru nie je súčasťou ust. § 125 zákona č. 346/2005 Z.z., ktoré stanovuje druhy disciplinárnych opatrení. Z uvedeného tak podľa názoru krajského súdu vyplýva, že skončením služobného pomeru prepustením môže byť trestom za disciplinárne previnenie. Krajský súd preto túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Na námietku žalobkyne, že došlo k zisteniu nesprávnych výsledkov pri dychovej skúške, a preto bolo namieste vykonať skúšky z krvi, čo by potvrdilo alebo vyvrátilo požitie alkoholu krajský súd uviedol, že dychová skúška bola vykonaná prístrojom Dräger Alcotest 7410 Plus, výrobné číslo: APvRB-0600, ktorý bol riadne certifikovaný - jeho certifikát č. 1030/321.08/13 zo dňa 03.12.2013 bol platný do 06.06.2014. Z uvedeného dôvodu preto krajský súd na takto zistené údaje o hladine alkoholu v dychu žalobkyne považuje za objektívne a právne relevantné.

Krajský súd ďalej uviedol, že v administratívnom spise sa nachádza úradný záznam o vykonaní dychovej skúšky č. OVP-BB-141/2014-OPV zo dňa 16.05.2014, v ktorom je zaznamenané vyšetrenie na zistenie alkoholu: 1. meranie o 10:45 hod. - 0,18 mg/l a opakované meranie o 11:19 hod. - 0,12 mg/l a zároveň je v úradnom zázname uvedené, že osoba bola poučená o spôsobe vykonania dychovej skúšky prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi a o práve požiadať vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Žalobkyňa nepožiadala o vykonanie lekárskeho vyšetrenia odberom a laboratórnym vyšetrením krvi.

Krajský súd skonštatoval, že ust. § 70 ods. 1 písm. d) v spojení s § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. kogentne ustanovuje prísny právny režim, v dôsledku ktorého výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu je bezvýnimочно obligatórnym dôvodom na skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením. Vzhľadom na tento prísny režim musia byť zodpovedajúce tomu vykladané jednotlivé pojmy zákona. V danom prípade je rozhodujúci výklad pojmu výkon štátnej služby. Rozhodujúcou skutočnosťou je teda, či alkohol u žalobkyne bol zistený počas výkonu štátnej služby. Dychová skúška na prítomnosť alkoholu vdychu bola u žalobkyne vykonaná dňa 16. mája 2014, ktorý pripadol na kalendárny deň piatok, pričom prvé meranie bolo skutočne v čase výkonu štátnej služby o 10:45 hod. a opakované meranie bolo uskutočnené v čase výkonu štátnej služby o 11:19 hod.. Podľa právneho poriadku Opravárenského práporu v Martine č. Opvr-664/2014 z 1. apríla 2014 vyplýva, že čas zamestnania pre profesionálnych vojakov, a teda v služobný čas bol veliteľom Vojenského útvaru 8809 Martin na uvedený kalendárny deň piatok určený so začiatkom o 06:30 hod. a končil o 13:00 hod..

Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, námietky žalobkyne nespochybňovali zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnej žalobkyni trovy konania nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobkyňa považuje rozhodnutie krajského súdu za nezákonné. Nezákonnosť vidí v tom, že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Má tiež za to, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odôvodnení odvolania uviedla, že trvá na dôvodoch uvedených v žalobe ako aj v podaniach adresovaných správnym orgánom. Žalobkyňa trvá na názore, že pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. nie je možné stotožniť sa skonštatovaním uvedeným v odôvodnení rozhodnutia správného orgánu o tom, že správny orgán nemá možnosť rozhodnúť inak, ako prepustiť vojaka zo služobného pomeru. Takýto výklad nie je možné považovať za ústavný a zákonný, naopak, tento výklad je neprimerane reštriktívny a vychádza čisto z gramatického výkladu znenia dotknutého ustanovenia, čo je v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR neprípustné. Ústavný súd SR konštantne judikuje, že orgán aplikácie práva sa môže, ba dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy), viď napr. III. ÚS 341/07. Rovnako tak poukazuje opätovne na Nález Ústavného súdu Českej republiky Pl. ÚS 33/97.

Krajský súd síce v časti dôvody uvádzané žalobkyňou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol (resp. citoval), bližšie sa však podstatnou časťou žalobkyňou uvádzaných argumentov vôbec nezaoberal, čím žalobkyni bola odňatá možnosť efektívne argumentovať proti tomuto rozhodnutiu.

Žalobkyňa má za to, že krajský súd mal na zistený skutkový stav aplikovať ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c), písm. d), písm. e) O. s. p., čo však neurobil, a preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tento záver právne odôvodňuje tým, že dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného správného orgánu a vrátenie veci tomuto orgánu na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. c) O. s. p. je, že krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správného orgánu v medziach žaloby dospeje k záveru, že zistenie skutkového stavu správnym orgánom je nedostačujúce na posúdenie veci. V danom prípade boli podľa názoru žalobkyne naplnené všetky zákonné podmienky na aplikáciu v tomto odseku citovaného ustanovenia O. s. p. konajúcim súdom, k čomu však nedošlo, hoci správny orgán nevykonával žiadne dôkazy k odstráneniu pochybností a ani nenariadil vo veci vykonať znalecké dokazovanie, hoci to žalobkyňa vo svojich písomných vyjadreniach navrhla. Správny orgán v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia nepostupoval v zmysle zásad uvedených v zákone, a preto skutkový stav ním zistený nemožno hodnotiť inak, ako nezákonný. Krajský súd mal vzhľadom na takto opísané pochybenia správného orgánu pred vydaním napadnutého rozsudku aplikovať ustanovenie § 250j ods. 2 písm. c), d) a e) O. s. p., a napadnuté rozhodnutie správného orgánu zrušiť - takto však krajský súd nepostupoval, čím vec nesprávne právne posúdil.

Žalobkyňa namietala aj že, krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal so všetkými relevantnými dôvodmi nezákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného uvádzanými žalobkyňou resp. krajský súd nevenoval samotnému odôvodneniu náležitú pozornosť.

V odvolaní ďalej uviedla, že je názoru, že pre posúdenie dôvodnosti vydania žalobou napadnutých rozhodnutí, a teda prepustenia žalobkyne zo služobného pomeru, je rozhodujúca ako otázka skutkových zistení, tak aj otázka právneho posúdenia veci. Podotýka, že žalovaný sa v napadnutých rozhodnutiach nevysporiadal s argumentmi uvádzanými žalobkyňou a takisto sa s nimi nevysporiadal ani krajský súd. Pokiaľ ide o rozhodnutie žalovaného, toto nevychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci, čo je rozporné s ust. § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Tiež žalovaný vôbec neposúdil skutočnosť, že žalobkyňa si v inkriminovaný deň, a to od rána 6.30 hod. až do 13.00 hod. plnila svoje služobné povinnosti, t.j. aj po uskutočnení dychovej skúšky. Neboli zistené žiadne závady vo výkone služobných povinností žalobkyne v čase od 6.30 hod. inkriminovaného dňa, do 10.45 hod. /prvá dychová skúška/, čo je viac ako 4 hodiny. V tomto čase si žalobkyňa bežným spôsobom plnila svoje služobné povinnosti a robila tak aj po uskutočnení dychovej skúšky. Podľa názoru žalobkyne je potrebné podotknúť, že došlo k pochybeniam pri samotnom vykonávaní dychovej skúšky, kde k uskutočneniu dychovej skúšky došlo po dopoludňajšej prestávke, keď žalobkyňa fajčila, a tiež opakovaná skúška bola uskutočnená po tom, čo jej bolo povedané, že si môže dať cigaretu, pričom osoby, ktoré dychovú skúšku u žalobkyne realizovali, vôbec túto neupozornili, že fajčenie krátko pred dychovou skúškou môže skresliť výsledok -

hoci takéto upozornenie sa na manuáli k predmetnému alкотesteru nachádza; do úvahy tiež nebola vzatá tolerancia prístroja. Je toho názoru, že „výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu“ nebol u navrhovateľky riadne a nespochybniteľne preukázaný, o to viac, že pri plnení svojich služobných povinností zotrvala až do popoludnia toho dňa. Poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Sžo/256/2010, kedy NS SR vyslovil názor a záver, že výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu musí byť preukázaný nespochybniteľne, a akákoľvek pochybnosť musí byť vyvrátená vierohodnými dôkazmi, keďže má za následok závažnú ujmu v podobe prepustenia zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Tu však žiadnymi vierohodnými dôkazmi správny orgán nepreukázal výkon štátnej služby žalobkyňou pod vplyvom alkoholu a ani sa nijako nezaoberal pochybnosťami pri vykonávaní dychovej skúšky, na ktoré poukázala žalobkyňa ešte v štádiu konania pred podaním žaloby. Tiež sa týmito argumentmi nezaoberal v súdnom konaní ani samotný súd.

Záverom žalobkyňa uviedla, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán, pri vydávaní napadnutého rozhodnutia a ani krajský súd pri jeho preskúmaní nevenovali takú pozornosť skutkovému a právnomu posúdeniu veci, aká bola potrebná. Nerozhodovali na základe skutočného stavu a nevysporiadali sa riadne so všetkými skutočnosťami uvádzanými žalobkyňou, najmä listinnými dôkazmi, ako ani skutočnosťami uvedenými žalobkyňou na pojednávaní. Žalobkyňa uvádzala, že bola postihnutá za tú istú vec dva krát, s čím sa krajský súd podľa jej názoru nedostatočne zaoberal, keď len stručne uviedol že túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Opätovne poukazuje na stranu 7 bod 1. veta prvá žalobou napadnutého rozhodnutia, kde je uvedené, že : „...veriteľ útvaru sa rozhodol neuplatniť svoju disciplinárnu právomoc v zmysle § 126 a nasl. zákona...“, hoci z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa bola v danej veci postihnutá dvakrát, t. j. veriteľ útvaru svoju disciplinárnu právomoc uplatnil.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava svojich písomných i ústnych vyjadrení prezentovaných v priebehu konania pred súdom prvého stupňa.

Žalovaný, poukazujúc na žalobkyňu v odvolaní uvádzané skutočnosti, konštatuje, že mu je zjavne nezrozumiteľné v čom sa má napadnuté rozhodnutie alebo postup súdu prvého stupňa považovať za nesprávny a taktiež zrušenia akého rozhodnutia ktorého správneho orgánu sa domáha.

Žalobkyňa, vyjmúc tvrdenie, že k uskutočneniu dychovej skúšky u jej osoby došlo po dopoludňajšej prestávke, keď fajčila, čo malo viesť ku skresleniu výsledkov dychovej skúšky, vo svojom odvolaní neuvádza žiadne relevantné odvolacie dôvody, pre ktoré by bolo potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa súdom odvolacím konvalidovať.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne, ktoré sa týka skreslenia dychovej skúšky v dôsledku fajčenia, žalovaný podotýka, že ide o skutočnosť, ktorá mohla a mala byť žalobkyňou uplatnená pred súdom prvého stupňa, a teda nie je možné na ňu prihliadať v intenciách ustanovenia § 205a ods. 1 písm. d) O. s. p.

Žalovaný je názoru, že krajský súd dostatočne a úplne zistil skutkový stav predmetnej veci, vec správne právne posúdil a rozhodol v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

S poukazom na ustanovenie § 492 odsek 1, odsek 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení od 01.07.2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p.. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.07.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O. s. p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 70 ods. 1 písm. d) zákona č. 346/2005 Z.z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak závažným spôsobom porušil základnú povinnosť ustanovenú týmto zákonom alebo porušil zákaz ustanovený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. závažný spôsob porušenia základnej povinnosti podľa odseku 1 písm. d) je výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných alebo psychotropných látok.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KaGS-147/3-112/2015-PravO zo dňa 3. júna 2015, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz Riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 5 339 zo dňa 18. júna 2014, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj žalobkyňou, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom pise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj rozhodnutia žalovaného najvyšší súd dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, a to že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom.

Na námietku žalobkyne týkajúcej sa toho, že bola za tú istú vec postihnutá dvakrát sa najvyšší súd stotožnil s názorom krajského súdu a rovnako aj poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudku sp. zn. 4Sžo/3/2012 zo dňa 20.03.2012 uviedol, že „už systematické začlenenie prepustenia zo služobného pomeru do III. časti zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov, ktorá upravuje vznik, zmenu a zánik služobného pomeru potvrdzuje, že prepustenie nie je súčasťou podmienok výkonu služby stanovených v IV. časti zákona a jeho 6. hlavy s názvom Služobná disciplína.

Prepustenie zo služobného pomeru nie je súčasťou ustanovenia § 125 zákona, ktoré stanovuje druhy disciplinárnych opatrení.“

Naviac odvolací súd dodáva, že podmienky prepustenia žalobkyne zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. d) v spojení s § 70 ods. 4 písm. a) zákona č. 346/2005 Z.z. boli v danom prípade nepochybne preukázané, a to dychovou skúškou zo dňa 16.05.2014, ktorá bola vykonaná certifikovaným prístrojom Dräger Alcotest 7410 Plus, výrobné číslo: ARRB-0600, certifikát č. 1030/321.08/13 zo dňa 03.12.2013, ktorou bola u žalobkyne nameraná hodnota 0,18 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 11.19 h. hodnota 0,12 mg/l alkoholu v dychu. Skutočnosť, že žalobkyňa pod vplyvom alkoholu vykonávala štátnu službu je z vykonaného dokazovania teda nesporná. Zákon č. 346/2005 Z.z. jednoznačne stanovuje ako podmienku prepustenia zo služobného pomeru porušenie základnej povinnosti závažným spôsobom, ktoré je podľa § 70 ods. 4 písm. a) zákona, výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu alebo omamných alebo psychotropných látok.

Disciplinárne konanie podľa § 122 a nasl. zákona č. 346/2005 Z.z. a konanie o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70 zákona č. 346/2005 Z.z. sú po obsahovej právnej stránke dvomi odlišnými typmi konaní, ktorých výsledkom sú rozhodnutia nemajúce znaky duplicitného administratívneho trestania.

Vo vzťahu k námietke žalobkyne, ktorá sa týkala skreslenia dychovej skúšky v dôsledku fajčenia, najvyšší súd udáva, že túto skutočnosť žalobkyňa nenamietala počas konania pred správnymi orgánmi a ani v konaní pred súdom prvého stupňa. S poukazom na § 205a ods. 1 O. s. p. najvyšší súd uvádza, že účastník konania zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvého stupňa. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že ďalšie námietky žalobkyne sú všeobecné, ktoré nevytýkajú napadnutému rozhodnutiu krajského súdu konkrétnu vadu, a preto tieto námietky vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.